

Publicerad 2005-09-15 23:12 av Amalia Santesson

En till gammal dikt som jag ändå tycker blev bra, men skulle aldrig skrivit den på samma sätt idag, om jag ens skulle skrivit den alls. Men det var under en tid jag funderade mycket på alla dessa människor som e deprimerade och olyckliga. det funderar jag

En minut ur livet

Flickan står
framför spegeln och gråter
Hon ser sig själv
sönderriven av ensamhet

Pojken står
framför vägbanan
Vill bara försvinna
från den hemska verkligheten

Kvinnan faller ihop
på den gamla sängen
där hennes liv precis
blev förstört för alltid

Mannen tittar ut
genom sitt smutsiga fönster
Önskar att han hade förmågan
att ändra det som varit

Jag sitter här
skriver ner
hur livet kunde vara
men det är så mycket mer än så

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amalia Santesson med Poeter.se id #4654 innehar upphovsrätten